Centro de Estudios ILLICE

PROVA LLIURE DE GRADUAT EN ESO

VALENCIÀ: LLENGUA I LITERATURA

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

Valencià: Llengua i Literatura · Prova lliure de Graduat en ESO

Primera edición: 2026

© 2026 Juan Marcos Sanmartín. Todos los derechos reservados.

Edita: Juan Marcos Sanmartín (Centro de Estudios Illice) · Pont dels Ortissos, 6, entresuelo · 03203 Elche (Alicante)
contacto@centrodeestudiosillice.com · www.centrodeestudiosillice.com

Este libro es para uso personal de quien lo ha comprado. Queda prohibida su reproducción, distribución, comunicación pública o transformación, total o parcial, por cualquier medio (incluidos WhatsApp, redes sociales y plataformas de apuntes), sin autorización escrita del titular, conforme a la Ley de Propiedad Intelectual.

Si has recibido este libro sin haberlo comprado, puedes conseguir tu propia copia en www.centrodeestudiosillice.com/libros

ÍNDEX

Tema 1 Llegir i entendre un text 5
Tema 2 El lèxic: significat, sinonímia i formació de paraules 17
Tema 3 Les propietats del text i el resum 29
Tema 4 La síl·laba, l'accent i la dièresi 39
Tema 5 L'ortografia de les consonants 49
Tema 6 El nom, l'adjectiu i els determinants 59
Tema 7 Els pronoms i les paraules invariables 69
Tema 8 El verb 81
Tema 9 L'oració simple i l'oració composta 93
Tema 10 L'escriptura de textos 103
Tema 11 El text literari i el seu comentari 117

ANNEXOS

Annex A Taules de consulta: normes, pronoms i verbs 129
Annex B Exercicis resolts 139
Annex C La prova i les cinc últimes convocatòries, resoltes 159

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

Centro de Estudios ILLICE

PROVA LLIURE DE GRADUAT EN ESO

VALENCIÀ: LLENGUA I LITERATURA

ELS PRONOMS I LES PARAULES INVARIABLES

7

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

Quan parlem no repetim les coses a cada frase. Si una companya pregunta «Has vist les claus del magatzem?», ningú no contesta «Sí, he vist les claus del magatzem i he deixat les claus del magatzem damunt la taula». Diem «Sí, **les** he vistes i **les** he deixades damunt la taula». Eixa paraula tan curta, *les*, fa la feina de tot un grup de paraules. És un **pronom**.

Els pronoms són la manera que té la llengua d'estalviar repeticions i de lligar unes frases amb les altres. En valencià, a més, n'hi ha uns de molt especials, els **pronoms febles** (*el, la, li, en, hi, ho*…), que s'enganxen al verb, canvien de forma segons on es posen i no tenen equivalent exacte en castellà. Són el punt que més costa a qui ha après a escriure en castellà, i per això ocupen la part principal d'este tema.

La segona part tracta les **paraules invariables**: adverbis, preposicions i conjuncions. Són curtes i no canvien mai de forma, però decidixen el sentit d'una frase: no és el mateix *per* que *per a*, ni *perquè* que *per què*.

1. Què és un pronom

Un **pronom** és una paraula que **ocupa el lloc d'un nom o d'un grup de paraules** que ja coneixem pel context. No té un significat fix: *ella* pot ser la teua mare, la directora o una gata, depén de qui parle.

- «**Marta** treballa de nit. **Ella** diu que s'hi ha acostumat.» → *ella* substituïx *Marta*.
- «He comprat **pa**. **En** vols?» → *en* substituïx *pa*.
- «No sé **si vindran**. No **ho** sé.» → *ho* substituïx tota una idea.

1.1. Pronom o determinant: el que hi ha darrere

Moltes paraules poden ser determinant o pronom: *este, eixe, aquell, molts, pocs, algun, cap, quin*… La prova és senzilla: **si porta un nom darrere, és determinant; si està sola, és pronom**.

- «**Este** autobús va a l'hospital.» → porta *autobús* darrere: **determinant**.
- «**Este** va a l'hospital.» → està sola i ocupa el lloc de l'autobús: **pronom**.
- «**Molts** veïns han signat.» / «**Molts** han signat.» → determinant la primera; pronom la segona.

1.2. Les classes de pronoms

Hi ha pronoms **personals** (*jo, tu, ell, em, et, li*…), **demostratius** (*este, eixe, aquell, açò, això, allò*), **possessius** (*el meu, la teua, els seus*, quan van sense nom), **quantitatius i indefinits** (*molts, pocs, algú, ningú, res, cap*), **interrogatius** (*qui, què, quin*) i **relatius** (*que, qui, el qual, on*). Els demostratius, possessius, quantitatius i interrogatius ja es veuen en el tema 6, perquè són els mateixos que els determinants; ací ens centrem en els personals i els relatius.

2. Els pronoms personals forts

Els **pronoms forts** són paraules completes, amb accent propi, que poden anar soles: es poden dir com a resposta («Qui ho ha fet? —**Jo**.»).

Els pronoms personals forts

Persona	Singular	Plural
1a	*jo* (*mi* després de preposició)	*nosaltres*
2a	*tu*	*vosaltres*
3a	*ell, ella*	*ells, elles*
Tractament de respecte	*vosté*	*vostés*

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

Tres coses que convé tindre clares:

- **Després de preposició es diu *mi*, no *jo***: *per a mi, amb mi, sense mi, a mi*. L'excepció és quan hi ha dos elements units: *entre tu i jo*, *segons tu i jo*.
- ***Vosté* i *vostés* van amb el verb en tercera persona**, com en castellà: «Vosté **pot** passar».
- **El subjecte no fa falta repetir-lo.** En valencià, com en castellà, el verb ja diu la persona: «*Treballe* de nit» vol dir «jo treballe». Posar *jo* a cada frase fa el text pesat; es posa quan cal destacar-lo o aclarir-lo.

3. Els pronoms febles: què són i quines formes tenen

Els **pronoms febles** són pronoms àtons: no tenen accent propi i **no poden anar sols**. Sempre van enganxats a un verb, davant o darrere. En castellà n'hi ha alguns de semblants (*me, te, lo, la, le*), però el valencià en té tres que el castellà no té: ***en***, ***hi*** i ***ho***.

Cada pronom feble pot tindre diverses formes, segons on es pose i amb què es trobe. Pareix complicat, però hi ha una lògica: la forma canvia per a **evitar que es troben dues vocals** o per a **apoiar-se** en el verb.

Les formes dels pronoms febles. Davant del verb: la forma de la primera columna si el verb comença per consonant, i l'apostrofada si comença per vocal o h. Darrere del verb: amb guionet, o amb apòstrof si el verb acaba en vocal (excepte u)

Pronom	Davant, consonant	Davant, vocal	Darrere del verb
1a sing.	*em* — em crida	*m'* — m'ajuda	*-me* — crida**-me** · *'m* — ajuda**'m**
2a sing.	*et* — et crida	*t'* — t'ajuda	*-te* · *'t*
3a reflexiu	*es* — es renta	*s'* — s'alça	*-se* — rentar**-se** · *'s*
1a plural	*ens* — ens crida	*ens* — ens ajuda	*-nos* — crida**-nos** · *'ns*
2a plural	*vos*, *us*	*vos*, *us*	*-vos* — casar**-vos**
CD masc. sing.	*el* — el veig	*l'* — l'obri	*-lo* — menjar**-lo** · *'l* — vore**'l**
CD fem. sing.	*la* — la veig	*l'* — l'obri	*-la* — vore**-la**
CD masc. plural	*els* — els veig	*els* — els obri	*-los* — menjar**-los** · *'ls* — vore**'ls**
CD fem. plural	*les* — les veig	*les* — les obri	*-les*
CI singular	*li* — li done	*li* — li envie	*-li* — donar**-li**
CI plural	*els* — els done	*els* — els envie	*-los* · *'ls*
neutre	*ho* — ho sé	*ho* — ho entenc	*-ho* — fer**-ho**
en	*en* — en vull	*n'* — n'hi ha	*-ne* — menjar**-ne** · *'n*
hi	*hi* — hi vaig	*hi* — hi entre	*-hi* — anar**-hi**

DUES COSES QUE EL VALENCIÀ FA DIFERENT

- En la parla de moltes comarques es diu *me, te, se* davant del verb («*me* diu», «*te* crida»). En un escrit formal és més segura la forma ***em, et, es***: «*em* diu», «*et* crida». Davant d'un altre pronom, en canvi, la forma és la plena: «*se n'*ha anat», «*me l'*ha donat».
- Per a la segona persona del plural, el valencià fa servir ***vos*** («*vos* ho explicaré», «no *vos* preocupeu»), i també és correcte *us*.

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

4. Quin pronom feble substituïx cada complement

Per a triar el pronom bo no es mira la paraula: es mira **quina funció fa** el grup que volem substituir dins de la frase. Les funcions que importen són quatre, i per a cadascuna hi ha una pregunta que la descobrix.

4.1. El complement directe (CD): *el, la, els, les, ho, en*

El **complement directe** és allò que rep directament l'acció del verb. Es troba preguntant **«què?»** al verb: «Llig *el diari*» → què llig? *el diari*. El pronom depén de com és eixe grup:

- **Determinat, masculí singular → *el***: «Llig el diari» → «**El** llig».
- **Determinat, femení singular → *la***: «Obri la finestra» → «**L'**obri».
- **Determinat, plural → *els* / *les***: «Guarda els papers» → «**Els** guarda»; «Rega les plantes» → «**Les** rega».
- **Una idea, una frase sencera o un demostratiu neutre (*açò, això, allò*) → *ho***: «Sé que vindràs» → «**Ho** sé»; «Has vist això?» → «**Ho** has vist?».
- **Indeterminat, sense article o amb un número o una quantitat → *en***: «Vull pa» → «**En** vull»; «Té tres fills» → «**En** té tres»; «Compra molta fruita» → «**En** compra molta».

> **LA PROVA DEL DETERMINANT: *EL* O *EN***
>
> Si el complement porta article o un determinant definit (*el, la, este, la meua*), el pronom és *el, la, els, les*. Si no en porta, o porta un número o una quantitat (*tres, molts, una mica de*), el pronom és *en*, i el número o la quantitat es queden en la frase: «Ha llegit *tres llibres*» → «**N'**ha llegit **tres**».

4.2. El complement indirecte (CI): *li, els*

El **complement indirecte** és la persona (o la cosa) que rep el benefici o el perjuí de l'acció. Es troba preguntant **«a qui?»** o **«per a qui?»**, i quasi sempre va amb la preposició *a*: «Done el regal *a la meua germana*» → a qui? *a la meua germana*.

- **Singular → *li***, siga masculí o femení: «Escric a l'advocat» → «**Li** escric»; «Escric a l'advocada» → «**Li** escric».
- **Plural → *els***: «Explique la tasca als treballadors» → «**Els** explique la tasca».

Ull: en plural, CD i CI tenen la mateixa forma, *els*. No passa res: el context ho aclarix. En castellà es diu *les* per al CI plural («*les* doy»), i d'ahí ve un error molt freqüent: escriure «*les* done» per «*els* done». En valencià, *les* només és CD femení plural.

> **EXEMPLE RESOLT 1 · CD O CI**
>
> Substituïx per un pronom feble el grup destacat: a) «Envie **la factura** al client». b) «Envie la factura **al client**». c) «Envie la factura **als clients**».
>
> **Com es resol.** Primer es pregunta al verb: què envie? *la factura* (CD). A qui l'envie? *al client* (CI). Després es mira el gènere i el nombre.
>
> **Resposta.** a) «**La** envie al client» → com que *envie* comença per vocal, s'apostrofa: «**L'**envie al client». b) «**Li** envie la factura». c) «**Els** envie la factura».
>
> **On es falla.** En b) és temptador posar *el*, perquè *client* és masculí. Però no és el CD: és a qui s'envia. Per al CI singular, sempre *li*.

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

4.3. L'atribut: *ho*

Amb els verbs *ser, estar* i *paréixer*, el complement que diu com és o com està el subjecte és l'**atribut**, i se substituïx sempre per ***ho***, siga masculí, femení, singular o plural: «La sala és *molt gran*» → «**Ho** és»; «Les tècniques estan *cansades*» → «**Ho** estan». En castellà es diu «*lo* es»; en valencià no és mai *el* ni *la*.

4.4. Els complements de lloc: *hi*; els que porten *de*: *en*

- ***hi* substituïx un complement de lloc** introduït per *a, en, dins, damunt*…: «Vaig *a València* cada setmana» → «**Hi** vaig cada setmana»; «Ha viscut *en este poble*» → «**Hi** ha viscut». També els complements que porten *a, en, amb* i no són CI: «Pensa *en el viatge*» → «**Hi** pensa».
- ***en* substituïx un complement que comença per *de***: «Vinc *de la fàbrica*» → «**En** vinc»; «Parlaven *del partit*» → «**En** parlaven».
- **El verb *haver-hi* porta sempre *hi***: «**Hi** ha molta gent», «Ahir no **hi** havia ningú». Escriure «ha molta gent» és un error molt comú, perquè el castellà diu «*hay*» sense pronom.

4.5. El mètode, en quatre passos

COM SE SUBSTITUÏX UN COMPLEMENT PER UN PRONOM FEBLE

1. **Localitza el verb** de la frase.
2. **Fes la pregunta**: «què?» (CD), «a qui?» (CI), «com és?» amb *ser/estar* (atribut), «on?» (lloc), «de què, d'on?» (*en*).
3. **Mira el determinant, el gènere i el nombre** del grup: *el* / *la* / *els* / *les* si és determinat; *en* si és indeterminat o porta una quantitat; *ho* si és una idea o un atribut; *li* / *els* si és CI.
4. **Posa'l al lloc correcte** (apartat 5) i **comprova** si s'apostrofa davant de vocal o *h*.

EXEMPLE RESOLT 2 · ÍTEM DE QUATRE OPCIONS

Quina opció substituïx correctament el grup destacat? «No trobava **les ulleres** enlloc.»
a) No ho trobava enlloc. b) No les trobava enlloc. c) No li trobava enlloc. d) No els trobava enlloc.

Com es resol. Què no trobava? *les ulleres*: és el CD. Porta article (*les*), és femení i plural. Pronom: *les*.

Correcta: b) No les trobava enlloc.

Per què les altres no valen.

- **a) *ho*** no val: *ho* substituïx una idea o un atribut, i ací hi ha un grup nominal amb gènere i nombre.
- **c) *li*** no val: és el pronom del CI, i les ulleres no reben res; són el que no es troba.
- **d) *els*** no val: és masculí (o CI plural); *ulleres* és femení.

5. On es posa el pronom feble

El pronom feble va **davant** del verb o **darrere**, segons la forma del verb. La regla és fixa:

- **Davant**, i separat amb un espai (o amb apòstrof), **quan el verb està conjugat** i no és imperatiu: «*la* veig», «*l'*he vista», «*hi* anirem», «*els* va avisar».

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

- **Darrere**, unit amb guionet (o amb apòstrof), **amb l'infinitiu, el gerundi i l'imperatiu**: «per a vore-*la*», «dient-*li*», «porta*'l*», «obriu-*la*», «anem-*hi*».

Quan hi ha un verb conjugat seguit d'un infinitiu (una perífrasi com *vaig a*, *pot*, *vull*, *ha de*, *van* + infinitiu), el pronom pot anar **davant de tot o darrere de tot**, i les dues opcions són correctes: «*Els* van advertir» = «Van advertir-*los*»; «*Ho* vull fer» = «Vull fer-*ho*». Però mai al mig: «*Vull ho fer*» no existix.

GUIONET O APÒSTROF DARRERE DEL VERB

Darrere del verb s'escriu **guionet** quan el verb acaba en consonant o en *u*: «menjar-*lo*», «compreu-*lo*». S'escriu **apòstrof** quan el verb acaba en vocal i el pronom ho permet: «compra*'l*», «obri*'ls*», «porta*'m*». I l'infinitiu acabat en *-re* fa igual: «vore*'l*», «conéixer-*la*» (acaba en *r*, guionet).

5.1. Dos pronoms junts

Quan van dos pronoms febles junts, l'ordre normal és primer el de persona (*em, et, es, ens, vos, li*) i després el de cosa (*el, la, en, ho, hi*): «*me l'*ha portat», «*te'n* donaré», «*se n'*ha anat», «*n'hi* ha». Les combinacions possibles són moltes; per a escriure un text clar n'hi ha prou amb estes, que són les més freqüents, i quan una combinació no es veu clara és millor desfer-la i deixar un dels dos complements sencer.

EXEMPLE RESOLT 3 · CANVIAR EL PRONOM DE LLOC

Reescriu cada frase amb el pronom darrere del verb, sense canviar-ne el sentit: a) «Ho volem comprovar». b) «La vull cridar». c) «Li han de contestar».

Com es resol. Les tres tenen un verb conjugat i un infinitiu: el pronom pot passar darrere de l'infinitiu. L'infinitiu acaba en *r*, així que va amb guionet.

Resposta. a) «Volem comprovar**-ho**». b) «Vull cridar**-la**». c) «Han de contestar**-li**».

On es falla. En canviar de lloc, el pronom canvia de forma però no de persona ni de funció: si davant era *els*, darrere és *-los*, no *-les*.

6. Els relatius: *que, qui, el qual, on*

Els **pronoms relatius** unixen dues frases i, a la vegada, recullen un nom que ja ha eixit: «Tinc una veïna. *La veïna* treballa al port» → «Tinc una veïna **que** treballa al port». El nom recollit es diu **antecedent**.

- ***que*** és el més general, sense preposició: «el llibre *que* llegisc», «la dona *que* ha telefonat».
- **Darrere de preposició**, per a persones es diu ***qui*** o ***el qual / la qual***: «la persona amb *qui* parle», «el company amb *el qual* treballe». Per a coses, ***què*** (amb accent) o *el qual*: «l'eina amb *què* treballe», «el motiu pel *qual* ha vingut».
- ***on*** (o *a on*) per a llocs: «el poble *on* vaig nàixer».

Un error que ve del castellà: «la persona *que* parle amb ella» per «la persona amb *qui* parle». Si la frase demana preposició, la preposició va davant del relatiu.

7. Els adverbis

Els **adverbis** són paraules invariables que **completen el verb, un adjectiu o un altre adverbi**: diuen on, quan, com o quant. «Menja *poc*», «És *molt* car», «Ha arribat *massa* tard».

Les classes d'adverbis, amb els més usats

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

Classe	Responen a…	Exemples
De lloc	on?	*ací, allí, dalt, baix, davant, darrere, dins, fora, prop, lluny, enlloc*
De temps	quan?	*hui, ahir, demà, ara, abans, després, prompte, tard, sempre, mai, encara, ja*
De manera	com?	*bé, mal, així, millor, pitjor, de pressa* i els acabats en *-ment*: *ràpidament, tranquil·lament*
De quantitat	quant?	*molt, poc, massa, prou, bastant, gens, més, menys, tan, tant, quasi*
D'afirmació, negació i dubte	—	*sí, també, no, tampoc, potser, segurament*

7.1. *Molt, poc, massa, prou*: adverbi o determinant

Les paraules de quantitat fan dues feines, i convé distingir-les:

- Quan acompanyen un **nom**, són **determinants** i poden canviar de forma: «*molta* gent», «*massa* soroll», «*pocs* diners».
- Quan acompanyen un **verb, un adjectiu o un adverbi**, són **adverbis** i no canvien mai: «Treballa *massa*», «Està *molt* cansada», «Viu *prou* lluny».
- Quan van soles, en lloc d'un nom, són **pronoms**: «*Molts* no ho sabien».

Fixa't en la prova: «És *molt* alta» → *molt* no pot fer-se femení (**molta alta*): adverbi. «Hi ha *molta* gent» → canvia amb el nom: determinant.

EXEMPLE RESOLT 4 · ADVERBI O DETERMINANT

En quina oració hi ha un adverbi de quantitat?
a) Hem comprat poques taronges. b) Molts ja se n'han anat. c) Esta sopa està massa salada. d) Tenim prou cadires.

Com es resol. Es mira a qui acompanya cada paraula de quantitat. Si acompanya un nom, és determinant; si va sola, pronom; si acompanya un adjectiu, un verb o un adverbi, adverbi.

Correcta: c) *massa* acompanya l'adjectiu *salada* i no pot canviar de forma (**masses salada*): adverbi.

- **a) *poques*** no val: acompanya el nom *taronges* i concorda amb ell (femení plural): determinant.
- **b) *Molts*** no val: va sol, en lloc d'un nom («molts clients»): pronom.
- **d) *prou*** no val: acompanya el nom *cadires*: determinant, encara que no canvie de forma.

7.2. Les locucions adverbials

Una **locució adverbial** és un grup de paraules que funciona com un sol adverbi: *a poc a poc, de pressa, de sobte, a vegades, de seguida, a la valenciana, a cegues, de bon matí, en un tres i no res* (en un moment). Moltes són populars i tenen un sentit que no es deduïx de les paraules soltes; per això s'han d'aprendre com un vocabulari. Les locucions i frases fetes es treballen també en el tema 2.

8. Les preposicions

Les **preposicions** unixen una paraula amb un complement: «casa *de* pedra», «vaig *a* l'hort». Les principals: *a, amb, de, en, per, per a, sense, des de, fins a, cap a, contra, entre, sobre, segons, durant, davant de, darrere de, dins de*. Quatre usos fan fallar més que tots els altres:

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice

8. Respon amb un pronom feble: a) «És difícil este exercici? —Sí, ___ és». b) «Estàs cansada? —No, no ___ estic». c) «Pareixen nous els mobles? —Sí, ___ pareixen». **Sol.:** *ho en les tres: l'atribut sempre és ho*

9. **(R)** Substituïx per *hi* o *en*: a) «Anem **al mercat** els dissabtes». b) «Torne **de la platja**». c) «No pense **en eixe assumpte**». d) «Parlaven **de política**».

10. Corregix les frases que tinguen un error: a) «Ha molts cotxes en el carrer». b) «Hi havia poca gent». c) «Ahir ha haver una reunió». d) «No hi ha pa». **Sol.:** *a) Hi ha molts cotxes; b) correcta; c) Ahir hi va haver una reunió; d) correcta*

11. **(R)** Reescriu les frases posant el pronom darrere del verb: a) «El vols llegir». b) «Ens volen ajudar». c) «Els anem a avisar». d) «En pots agafar».

12. Escriu el pronom darrere del verb, amb guionet o apòstrof: a) compra + el; b) menjar + la; c) obri + els; d) traure + ho; e) porta + me. **Sol.:** *a) compra'l; b) menjar-la; c) obri'ls; d) traure-ho; e) porta'm*

13. **(R)** Quina és la forma correcta? «Els documents, has de ___ abans de dilluns.»
a) signar-les. b) signar-los. c) signar-lo. d) signar-ho.

14. Indica si la posició del pronom és correcta i, si no ho és, corregix-la: a) «Vull ho dir». b) «Ho vull dir». c) «Vull dir-ho». d) «Dient-ho així, ningú no s'enfada». **Sol.:** *a) incorrecta: Ho vull dir / Vull dir-ho; b), c) i d) correctes*

15. **(R)** Completa amb el relatiu adequat (*que, qui, què, on*): a) «La dona amb ___ parlaves és la directora». b) «El barri ___ visc és tranquil». c) «El llibre ___ m'has deixat m'agrada molt». d) «La ferramenta amb ___ ho has arreglat és meua».

16. Digues si la paraula destacada és adverbi o determinant: a) «Hi ha *massa* soroll». b) «Corres *massa*». c) «És *molt* lluny». d) «Té *molts* amics». e) «No tinc *prou* temps». **Sol.:** *a) determinant; b) adverbi; c) adverbi; d) determinant; e) determinant*

17. **(R)** En quina oració hi ha un adverbi de quantitat?
a) Compra molts ous. b) Esta jaqueta és massa estreta. c) Pocs han vingut. d) Hi ha bastant gent.

18. Classifica estos adverbis segons diguen lloc, temps, manera o quantitat: *hui, ací, prou, a poc a poc, lluny, prompte, gens, així*. **Sol.:** *lloc: ací, lluny; temps: hui, prompte; manera: a poc a poc, així; quantitat: prou, gens*

19. **(R)** Completa amb *per* o *per a* i justifica cada cas: a) «He comprat flors ___ la meua mare». b) «No ha vingut ___ la pluja». c) «Passarem ___ Gandia». d) «Necessite ulleres ___ llegir».

20. Corregix: a) «Esperem a l'autobús». b) «He vist a la teua germana». c) «Ho han vist a ell». **Sol.:** *a) Esperem l'autobús; b) He vist la teua germana; c) correcta: davant de pronom fort sí que va a*

21. **(R)** Corregix les preposicions que sobren o falten: a) «Estic convençut de que ho farà». b) «Pensa en el viatge». c) «M'alegre de que estigues bé». d) «Vaig amb la meua germana».

22. Completa amb *perquè* o *per què*: a) «___ no has vingut?». b) «No he vingut ___ estava malalta». c) «No entenc ___ s'ha enfadat». **Sol.:** *a) Per què; b) perquè; c) per què*

23. Completa amb *sinó* o *si no*: a) «No vull te, ___ café». b) «___ t'abrigues, et refredaràs». c) «No és meu, ___ del veí». **Sol.:** *a) sinó; b) Si no; c) sinó*

24. Reescriu el text evitant les repeticions amb pronoms: «Vaig comprar una bicicleta. Vaig portar la bicicleta al taller perquè el taller revisara la bicicleta. Al taller van dir que la bicicleta estava bé.» **Sol.:** *per exemple: «Vaig comprar una bicicleta i la vaig portar al taller perquè la revisaren. Allí em van dir que estava bé.»*

Muestra gratuita · Centro de Estudios Illice